

TWENTY SEVENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME
DWUDZIESTA SIÓDMA NIEDZIELA ZWYKŁA
OCTOBER 6, 2024



Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886*
*tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*



TWENTY-SEVENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME OCTOBER 6, 2024

If we love one another, God remains in us and his love is brought to perfection in us.
— John 4:12

THE INDISPENSABLE PARTNER

According to Genesis 2, God created man from the earth and God created woman from the side of man. This account has often been misinterpreted to suggest the subordination of woman to man. The translation ‘helpmate’ is not an accurate translation of the Hebrew word. Something like ‘indispensable partner’ would be better. The text suggests that the woman is to stand alongside the man as his equal. She corresponds to him exactly, as the man affirms, ‘bone of my bones’, ‘flesh of my flesh.’ But if the man names the animals, suggesting a certain authority over them, he simply recognizes the name of the woman as *ish-shah*, the female version of himself. The primary relationship between the man and the woman is adult to adult. The text proclaims that from the beginning God intended men and women to interact with mutuality and partnership. According to our first reading that mutuality between a man and a woman finds its fullest expression in marriage, a ‘man leaves his father and mother and joins himself to his wife, and they become one body.’



In today’s gospel, Jesus turns to this text from the Book of Genesis when he is put on the spot by some Pharisees regarding the question of divorce. As the Pharisees would have known, Jewish Law permitted a form of divorce. According to the Book of Deuteronomy, a man who becomes displeased with his

wife because he finds in her something objectionably could write her a bill of divorce, hand it to her and dismiss her from his house. There was no provision in Jewish law for a woman to divorce her husband. It was a law which left women vulnerable. In reply to the Pharisees Jesus declares that what the law allows is not what actually what God wills. God’s purpose for marriage, according to Jesus, is to be found in those opening chapters of the book of Genesis. Whereas the Pharisees ask Jesus about divorce, in his reply Jesus places the focus on marriage. His vision of marriage is of a profound union between a man and a woman, a communion of faithful love. It is no coincidence that immediately after the passage in which Jesus speaks of marriage, Mark in his gospel gives us a story about children, about parents bringing children to Jesus for him to bless them. Marriage between a man and a woman is a tried and tested way in which children can grow up to be loved, as well as being given stability and security. No other setting has been proven better for the nourishing and flourishing of children. If society cares about children, it will channel financial and professional

resources into supporting marriage, understood as a communion of faithful love between a man and a woman, the fullest expression in human form of the communion of love between the Lord and us.

We know from experience that that not all marriages reflect the ideal Jesus sets up in today’s gospel. Many of us will have relatives whose marriages have not lasted. The gospels are clear that although Jesus has a vision for human relationships, including within marriage, he did not condemn those who feel short of that vision. All of us, married or single, are called to love one another as the Lord has loved us, and we all fail in our response to that call. It is in those moments of weakness and failure that the second part of today’s gospel has most to say to us, ‘anyone who does not welcome the kingdom of God like a little child will not enter it.’ We stand before the Lord with a child-like heart, in our weakness and vulnerability, open and receptive to the great gift of the Lord’s love that is given to us unconditionally. It is that gift which empowers us to keep reaching towards the goal, the ideal, the Jesus puts before us all.

- Internet

LIFE TOGETHER

Many would see today’s gospel as impracticable for our times. How can a couple be expected to stay together for possibly 50 years, given today’s longevity? But is important to distinguish between the ideal of marital fidelity, and how that law is applied in our Church. Sometimes in the past the law about marriage was harshly and insensitively preached. The sad truth is that not all marriages work out well. Some marry in haste, and some may not have what it takes to live in a lifelong relationship. But following Jesus we at least support the ideal he laid down: that marriage is meant to last for a lifetime.

On their wedding day, a couple set out on a journey, which hopefully will lead them into a deeper love and partnership with the passing years. Possibly their early love for each other has a quality of infatuation, or feeling in love, and our emotions, while good and useful, are largely outside our control. True, lasting love is more based on decision than emotion. While I cannot control my emotions, I can renew a decision each and every day.

Our Catholic Church sees marriage as a covenant between a woman and a man, who enter a partnership of their whole lives. It is a life-project, a vocation for which they receive the grace of a special sacrament to make it viable. For a marriage to succeed requires a constant effort of goodwill, to cooperate with the grace of God. The couple should foster a relationship that is dynamic, never static; some say that if it is not moving forward, it is going backwards. Living in married love with another means dying to self in many little ways, because love is a kind of laying down a life for one’s friend. Our faith says that it is only by dying to self that we are capable of giving life to others, which carries within it Christ’s promise of eternal life.

Today’s Readings: *Gn 2:18-24; Ps 128:1-2, 3, 4-5, 6; Heb 2:9-11; Mk 10:2-16*

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl B, 27 Niedziela Roku, Zwykła

Czytania: *Rdz 2:18-24; Ps 128:1-2, 3, 4-5, 6;*
Hbr 2:9-11; Mk 10:2-16

W pierwszym czytaniu Słowa Bożego spotykamy dziś opis stworzenia niewiasty. Podobnie jak pozostałe opisy stworzenia jest on obrazowy, ale zawiera prawdy, które zamierzał Pan Bóg przedstawić ludzkości. Wskazuje najpierw na odmiennosc płci. Stworzony przez Boga mężczyzna nie czuje się dobrze: "Nie jest dobrze, żeby mężczyzna był sam". Rozpoczyna się więc jakby poszukiwanie partnerki dla mężczyzny. Czyni to właściwie sam zainteresowany. Jest rzeczą charakterystyczną, że nie znajduje jej wśród świata zwierzęcego. W ten sposób zostaje jeszcze raz zaakcentowana różnica istniejąca między człowiekiem a światem zwierzęcym.

W takiej sytuacji "konieczna" była ponowna bezpośrednia interwencja Boga, aby stworzyć "odpowiednią pomoc dla mężczyzny". Samo przedstawienie sposobu stworzenia niewiasty jest czymś właściwie drugorzędym, rzecz natomiast istotną stanowi bezpośrednio zaangażowanie się Boga. Stworzona przez Boga kobieta stała się ową poszukiwaną przez mężczyznę partnerką: "Ta dopiero jest kością z moich kości i ciałem z mego ciała".

Nie tylko jednak istnieje różnica płci, ale naturalną konsekwencją tego stanu rzeczy stało się małżeństwo, w którym następuje wzajemne uzupełnienie się i powstaje bardzo ścisła wspólnota, mająca odegrać niezwykle ważną rolę w przekazywaniu życia ludzkiego. Trzeba koniecznie zauważyć, że Pismo św. ukazuje tutaj związek monogamiczny (jeden mężczyzna i jedna kobieta) oraz nierozdzielny (mężczyzna i kobieta tworzą "jedno ciało" (bez możliwości rozchodzenia się).

Taką sytuację trzeba uznać za pierwotną, innymi słowy małżeństwo jest instytucją Bożą, która otrzymała dwa podstawowe przymioty: jedność i nierozdzielność. Dopiero zaś później zaczęły się wkładać do tej instytucji wypaczenia, a mianowicie wielożoność i rozdzielność małżeństwa. Za czasów Chrystusa znana była i stosowana rozdzielność związku małżeńskiego.

Ponieważ Pan Jezus nauczał z wielką pewnością i zabierał głos na różne tematy, faryzeusze postawili Mu pytanie: "Czy wolno mężowi oddalić żonę?" W odpowiedzi Chrystus przypomina najpierw praktykę, którą dopuścił Mojżesz, pozwalającą mianowicie na oddalenie żony, a następnie zdecydowanie stwierdza, że nie takie było pierwotne zamierzenie Boże, ukazane w akcie stworzenia pierwszej pary ludzkiej. Ponieważ zaś Chrystus przyszedł dla naprawienia tego, co zostało jakby podważone przez grzech pierworodny i zaczęło chorować, dlatego zdecydowanie stawia sprawę dotyczącą małżeństwa. Potwierdza mianowicie nierozdzielność tego związku - i to najważniejszym autorytetem: "Co więc Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela".

Dla Żydów, którzy byli przyzwyczajeni do rozwodów, ta odpowiedź Chrystusa stanowiła zaskoczenie i wydawała się twarda. Stąd i Apostołowie, gdy znaleźli się tylko sam na sam z Chrystusem, powrócili do tej sprawy-

prosil o dodatkowe wyjaśnienia. Pan Jezus nie tylko niczego nie odwołał, ale raczej przypieczętował. Stwierdził bowiem, że ani mężowi nie wolno oddalić żony, ani żonie opuszczać męża. Gdyby zaś usiłowali to czynić i łączyli się z osobami trzecimi, dopuszczają się cudzołóstwa. A więc nawet po rozejściu się są nadal związani węzłem małżeńskim i dlatego współżycie nie ze sobą, lecz z kimś trzecim, popełniają grzech cudzołóstwa. Przywracając małżeństwu nierozdzielność dał Chrystus tej instytucji mocny fundament gwarantujący wypełnienie przez nią ważnych zadań.

Grzech pierworodny zerwał stan przyjaźni z Bogiem, do jakiej został człowiek powołany w chwili stworzenia. Wtedy to Pan Bóg, który z miłości stworzył człowieka, postanowił go odkupić w swoim miłosierdziu. Ponieważ inicjatywa nie mogła wyjść ze strony człowieka, dlatego Bóg postanowił posłać na świat swojego Jednorodzonego Syna, aby On wystąpił w roli Pośrednika między niebem i ziemią.

Skoro miał reprezentować rodzaj ludzki, stał się człowiekiem, a więc jednym z nas, podobnym ludziom we wszystkim z wyjątkiem grzechu. To podobieństwo posuwa się aż tak daleko, że Syn Boży podejmuje cierpienie i umiera za wszystkich. Mógł cierpieć tylko jako człowiek, ale przecież Jego człowieczeństwo (czyli ludzka natura) było cały czas złączone nierozdzielnie z drugą Osobą Trójcy Przenajśw., z odwiecznym Słowem, a więc z Tym, "dla którego wszystko i przez którego wszystko". Dzięki temu Jego cierpienia i męka przyniosły zbawienie wszystkim, których naturę człowieczą zechciał przyjąć. Ze względu na to szczególne pokrewieństwo, Chrystus nie wstydi się nazwać ludzi swoimi braćmi.

On też nas uświęca, ale musimy pamiętać o tym, że nie dokonuje tego bez naszego udziału. W zbawienie, które nam przyniósł, musimy się włączyć dobrowolnie i codziennie podejmować świadomie drogę świętości, prowadząc życie zgodne z wymaganiami Ewangelii.

.. ks. Edward Szafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

Dzisiejsza Ewangelia wskazuje jak uczniowie nie rozumieli Jezusa, mimo towarzyszenia Mu dzień i noc.

Pierwszy z nich dotyczy nierozdzielności małżeńskiej. Faryzeusze odwołując się do kazuistyki Mojżeszowej pragną skompromitować Jezusa i stawiają pytanie o możliwość rozwodu. Myślenie faryzeuszy zdają się podzielać uczniowie. Są przekonani, że kontrakt zawarty między małżonkami podlega unieważnieniu, podobnie jak inne, na prośbę jednej ze stron (głównie mężczyzn). Zauważmy jeszcze, że uczniowie byli wiernymi słuchaczami Jezusa i zapewne zapadła im w pamięci Jego nauka z Kazania na Górze.

Drugim wyrazem niezrozumienia Jezusa przez uczniów jest postawa wobec dziecka. Dziecko w kulturze żydowskiej nie miało praw (podobnie jak kobieta); stąd traktowano je szorstko. Z drugiej strony było oczekiwane jako wyraz Bożego błogosławieństwa. Apostołowie zapaleni wielkimi ideałami Królestwa Bożego, lekceważą dzieci i zabraniają im kontaktu z Jezusem. On natomiast błogosławi. Jezusowi zapewne nie chodzi o infantylizm dziecięcy, ale o otwartość, ufność, spontaniczność i radość z odkrywania i przyjęcie tego, co nowe.

BEATYFIKACJA KARD. STEFANA WYSZYŃSKIEGO

Kontynuujemy część trzecią rozważanie zyciorysu Kardynała.

Lata 1956-1966 były najważniejszym okresem prymasostwa kard. Stefana Wyszyńskiego. W tym czasie opracował i przeprowadził w Polsce wielki program duszpasterski, na który złożyły się Jasnogórskie Śluby Narodu, dziewięcioletnia Wielka Nowenna oraz obchody milenium chrztu Polski. Był to największy program Kościoła w Polsce od czasu chrystianizacji – nazywam go też czasem duchowej ofensywy – z których owoców korzystamy dzisiaj. Dał on bowiem duchowe podstawy do rewolucji ducha w Sierpniu 1980 roku.



Początki tego programu sięgają czasu uwięzienia prymasa (1953-1956). W maju 1956 r. prymas, wciąż internowany w Komańczy, napisał Jasnogórskie Śluby Narodu, jako odnowienie lwowskich ślubów króla Jana Kazimierza złożonych trzysta lat wcześniej, w 1656 r. w czasie potopu szwedzkiego. W obliczu nowego, komunistycznego „potopu” nowe śluby w imieniu narodu złożyło na Jasnej Górze 26 sierpnia 1956 r. ponad milion osób (prymas składał je w Komańczy). Uznając Maryję za Królową narodu i patronkę, polecając się Jej opiece i obronie, wzywano pomocy Maryi i miłosierdzia w walce o dochowanie wierności Bogu, Krzyżowi, Ewangelii i Kościołowi. Przysięgano uczynić wszystko, by Polska była krajem ludzi wierzących, rzeczywistym królestwem Maryi i Jezusa, poddanym całkowicie panowaniu Maryi w życiu osobistym, rodzinnym, narodowym i społecznym. Przrzekano żyć w łasce uświecającej, bronić życia poczętego, stać na straży nierozzerwalności małżeństwa i bronić godności kobiety, strzec prawa Bożego, obyczajów chrześcijańskich i ojczystych, wychować młode pokolenie w wierze i moralności chrześcijańskiej. Treść przyrzeczeń miała nie tylko charakter ściśle religijny, ale głęboko społeczny. W napisanych przez kard. Wyszyńskiego JŚN Polacy przyrzekali pracować nad tym, by Polacy żyli „w miłości i sprawiedliwości, w zgodzie i pokoju”, by nie było wśród nas nienawiści, przemocy i wyzysku, głodnych i bezdomnych. Przrzekali walczyć z wadami narodowymi, takimi jak lenistwo, lekkomyślność, marnotrawstwo, pijactwo i rozwiązłość oraz zdobywać takie cnoty, jak wierność, pracowitość, oszczędzanie, wyrzeczenie się siebie i wzajemne poszanowanie, miłość i sprawiedliwość społeczna. Przrzekali szerzyć cześć i nabożeństwo do Maryi, składając w Jej dłonie naszą przeszłość i przyszłość.

Prymas po wyjściu z więzienia, co stało się 28 października 1956 r., powtarzał, że „Śluby złożone muszą być wykonane”. Dlatego 3 maja 1957 roku na Jasnej Górze odnowił Śluby, które dwa dni później, w niedzielę 5 maja zostały one złożone we wszystkich parafiach w Polsce. W ten sposób kard. Wyszyński zapoczątkował dziewięcioletnią Wielką Nowennę (1957 – 1965). Każdy jej rok przebiegał pod innym hasłem nawiązującym do poszczególnych przyrzeczeń Jasnogórskich Ślubów Narodu oraz dostosowanym do tego planem duszpasterskim. Celem tego programu była odnowa religijna i moralna Polaków, wzmocnienie wewnętrznej wolności i godności, a w efekcie przetrwanie wiary, Kościoła oraz tożsamości, której częścią była wiara i zachodnia cywilizacja chrześcijańska, czyli to, czego zniszczenie było celem nowej tzw. ludowej władzy. Ale to nie wszystko. Już w 1957 r. prymas Wyszyński zapowiadał, że jeżeli Polska się „uchrześcijańsi” i stanie się wielką siłą moralną, wtedy ko-

munizm upadnie. „Losy komunizmu rozstrzygną się nie w Rosji, lecz w Polsce” – mówił.

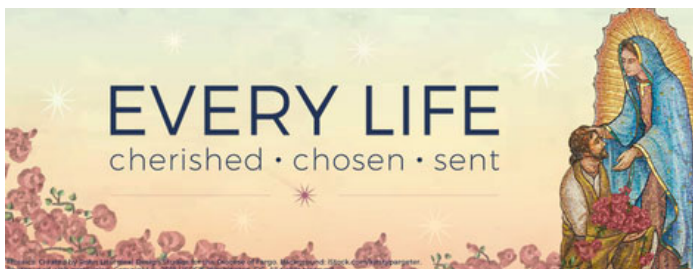
Ważną częścią programu milenijnego prymasa Wyszyńskiego była peregrynacja po kraju kopii obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. Obraz ten został poświęcony przez Piusa XII 14 maja 1957 r., w czasie audiencji udzielonej prymasowi Polski. 26 sierpnia 1957 r. na Jasnej Górze kard. Wyszyński przewodniczył uroczystości otwierającej peregrynację po kraju kopii obrazu Matki Bożej. W roku milenijnym obraz nawiedzał stolice diecezji, aż do września 1966 r., gdy został przez władze „aresztowany” i przymusowo osadzony na Jasnej Górze.

14 kwietnia 1966 roku, w tysięczną rocznicę chrztu Mieszka I, kard. Stefan Wyszyński rozpoczął w Gnieźnie obchody milenium chrztu Polski, które zakończyły się w 1967 roku. Brał udział we wszystkich milenijnych uroczystościach organizowanych w stolicach poszczególnych diecezji. Natomiast 3 maja 1966 r. na Jasnej Górze złożył Akt oddania Polski w macierzyńską niewolę Maryi, Matki Kościoła, za wolność Kościoła Chrystusowego w Polsce i na świecie. Było to wotum wdzięczności za chrzest Polski przed tysiącem lat oraz ofiara złożona w intencji wolności Kościoła, a zatem człowieka i świata. Tekst zaślubin został powtórzony tego samego dnia wieczorem we wszystkich świątyniach w Polsce.

To był jeden z najważniejszych dni w całym prymasostwie kard. Wyszyńskiego. „Wydało mi się, że dokonało się coś bardzo wielkiego, co wymaga naprzód wiary, a później wyda swoje wielkie owoce dla Kościoła świętego w Polsce i w świecie” – zapisał tego dnia w dzienniku Pro memoria. Natomiast w ostatnim dniu 1966 r. napisał: „Zadanie moje życiowe – wydaje mi się, że jest skończone”.

Lata 1956-1966 w prymasostwie kard. Wyszyńskiego obfitowały także w inne ważne wydarzenia. W maju 1957 r., w czasie pierwszej po wyjściu z internowania wizyty w Watykanie, prymas Polski odebrał z rąk papieża Piusa XII insygnia kardynalskie, które miał otrzymać cztery lata wcześniej, w styczniu 1953 roku, ale na wyjazd do Rzymu nie zgodzili się komuniści. W latach 1962-1965 kard. Wyszyński uczestniczył w czterech sesjach Soboru Watykańskiego II, którego obrady także przygotowywał jako członek Centralnej Komisji Przygotowawczej. W auli soborowej, będąc członkiem prezydium Soboru, zabierał głos dziesięciokrotnie, dwukrotnie w sekretariacie Soboru złożył pisemne uwagi do projektów soborowych dokumentów. Przewodniczył też w Rzymie pracom polskich Ojców soborowych. To z inicjatywy prymasa Polski i polskiego episkopatu, którzy prosili o to papieża w specjalnym memoriale, papież Paweł VI 21 listopada 1964 roku ogłosił Maryję Matką Kościoła.

Natomiast 18 listopada 1965 roku, na spotkaniu polskich Ojców soborowych, kard. Wyszyński jako pierwszy złożył podpis pod Orędziem biskupów polskich do niemieckich. Autorem Listu był abp Bolesław Kominek, ale z treści innych dokumentów, w tym z Pro memoria prymasa wynika, iż jego wpływ na powstanie Listu był więcej niż akceptujący. On też był celem bezpardonowego ataku, jaki na List przypuściła komunistyczna propaganda, oskarżając prymasa Polski m.in. o zdradę stanu. Z tego też powodu władze PRL w styczniu 1966 r. odmówiły prymasowi paszportu na wyjazd do Rzymu na otwarcie obchodów milenium chrztu Polski dla Polonii z udziałem Pawła VI.



EVERY LIFE IS WORTH LIVING

Heavenly Father, thank you for the precious gift of life. Help us to cherish and protect this gift, even in the midst of fear, pain, and suffering.

Give us love for all people, especially the most vulnerable, and help us bear witness to the truth that every life is worth living.

Grant us the humility to accept help when we are in need, and teach us to be merciful to all.

Through our words and actions, may others encounter the outstretched hands of Your mercy.

We ask this through Christ, our Lord. Amen.

ŚWIĘTO MATKI BOSKIEJ RÓŻAŃCOWEJ 7 PAŹDZIERNIKA



Święto NMP Różańcowej obchodzone 7 października nadaje specyficzny charakter całemu miesiącu. *Różaniec*, ta prosta a piękna forma uczczenia tajemnic naszego Odkupienia za pośrednictwem N. M. Panny, nie może być obcym duchowi liturgii. Dlatego też Kościół ustanowił to święto, abyśmy mogli uczcić *Królowe Różańca Świętego*, która tyle łask i pociech wyprasza tym, którzy wiernie ten *różaniec* odmawiają.

Różaniec, przez długi czas składał się z piętnastu tajemnic. Obecnie ma dwadzieścia. Ojciec Święty Jan Paweł II zreformował sposób odmawiania różańca świętego, ustalony w 1569 roku przez Piusa V. Istotna zmiana polega na wprowadzeniu Tajemnic Światła dotyczących publicznej działalności Jezusa (*Chrzest w Jordanii; Cud w Kanie Galilejskiej; Głoszenie Królestwa Bożego; Przemienienie na Górze Tabor; Eucharystia*).

Wszystkie tajemnice *Różańca* mają uświadomić wiernym, że modlitwa różańcowa jest modlitewnym rozważaniem życia Pana Jezusa i podążaniem za Nim z Jego Najświętszą Matką.

Wspomnienie Matki Bożej Różańcowej ustanowione zostało na pamiątkę zwycięstwa floty chrześcijańskiej nad wojskami tureckimi, odniesionego pod Lepanto (nad Zatoką Koryncką) 7 października 1571 r. —"Rycerz Niepokalanej"

ROSARY COAST TO COAST

On the Feast of Our Lady of the Rosary, **Sunday October 13, 2024**, the faithful will come together across the United States at 1 pm PDT to pray the Rosary. We invite all to join this celebration in our Center as well at **1 pm next Sunday**.

ŚW. FAUSTYNA KOWALSKA—OCTOBER 5TH

Maria Faustyna Kowalska of the Blessed Sacrament and popularly spelled Faustina, was a Polish Roman Catholic nun and mystic. Her apparitions of Jesus Christ inspired the Roman Catholic devotion to the Divine Mercy and earned her the title of "Secretary of Divine Mercy".

Throughout her life, Kowalska reported having visions of Jesus and conversations with him, which she noted in her diary, later published as *The Diary of Saint Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul*. Her biography, submitted to the Congregation for the Causes of Saints, quoted some of the conversations with Jesus regarding the Divine Mercy devotion.



At the age of 20 years, she joined a convent in Warsaw. She was later transferred to Płock and then to Vilnius, where she met Father Michał Sopoćko, who was to be her confessor and spiritual director, and who supported her devotion to the Divine Mercy. With this priest's help, Kowalska commissioned an artist to paint the first Divine Mercy image, based on her vision of Jesus. Father Sopoćko celebrated Mass in the presence of this painting on Low Sunday, also known as the Second Sunday of Easter or (as established by Pope John Paul II), Divine Mercy Sunday.

The Catholic Church canonized Kowalska as a saint on 30 April 2000. The mystic is classified in the liturgy as a virgin and is venerated within the church as the "Apostle of Divine Mercy". Her tomb is in Divine Sanctuary, Kraków-Łagiewniki, where she spent the end of her life and met confessor Józef Andrasz, who also supported the message of mercy.

Maria Faustyna Kowalska od Najświętszego Sakramentu, była polską zakonnicą rzymskokatolicką i mistyczką, której objawienia Jezusa Chrystusa inspirowały rzymskokatolickie nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego i przyniosły jej tytuł „Sekretarki Bożego Miłosierdzia”.

Przez całe życie Śr. Kowalska donosiła o wizjach Jezusa i rozmowach z nim, które notowała w swoim pamiętniku, opublikowanym później jako *Dzienniczek Świętej Marii Faustyny Kowalskiej: Miłosierdzie Boże w mojej duszy*. Święci przytaczali niektóre rozmowy z Jezusem dotyczące nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego.

W wieku 20 lat wstąpiła do klasztoru w Warszawie, następnie została przeniesiona do Płocka, a następnie do Wilna, gdzie poznała ks. Michała Sopoćkę, który został jej spowiednikiem i kierownikiem duchowym, wspierającym jej nabożeństwo do Z pomocą tego księdza Kowalska zleciła artyście namalowanie pierwszego obrazu Miłosierdzia Bożego, opartego na jej wizji Jezusa. Ksiądz Sopoćko odprawił w obecności tego obrazu Mszę św. jak ustanowił Papież Jan Paweł II, Niedziela Miłosierdzia Bożego.

Kościół Katolicki kanonizował Śr. Kowalską 30 kwietnia 2000 r. Mistyczka zaliczana jest do liturgii jako dziewica i czczona w kościele jako "Apostółka Bożego Miłosierdzia". Jej grób znajduje się w Sanktuarium Bożym w Krakowie-Łagiewnikach, gdzie spędziła koniec życia i spotkała spowiednika Józefa Andrasza, który również poparł oredzie miłosierdzia.

TREASURES FROM OUR TRADITION

Using beads for prayer and meditation is an ancient custom, found in many cultures and religions. The Christian rosary dates from the twelfth century, when it provided a way for ordinary Christians to learn about the lives of Jesus and Mary. Alan de la Roche, a fifteenth-century Dominican, preferred “Psalter of Our Lady” to “rosary.” This fitting name recalls an explanation of the devotion’s origin. Unable to read the one hundred fifty psalms that formed the Church’s “official” daily prayer, medieval Christians substituted first one hundred fifty Pater Nosters, and later one hundred fifty Ave Marias. By meditating on the various mysteries of the rosary while repeating these simple prayers, the faithful could immerse themselves in the whole mystery of the Incarnation and the Resurrection.

The dedication of October to the Blessed Virgin Mary is an appropriate reminder of this venerable form of prayer. Faithful Christians everywhere continue to meditate on the mysteries of the rosary, praying in groups or alone. Why not take advantage of this season to renew your acquaintance with the rosary?

—Rev. James Field, Copyright © J. S. Paluch Co.



- | | | |
|---------------------------|----------------------------|--------------------------|
| Sr. M. Amadeo, RSM | Zofia Grochulski | Jarrod Pavlak |
| Zofia Adamowicz | Brooklyn Hamsley | Mirosława Pawelczak |
| Karen Arandoña | Todd Hill | Anthony Palermo |
| Rachel Arandoña | Tot Hoang | Francis Ports |
| Kyle Ardando | Dick Hoffman | Elaine Quan |
| Sarah Arrizon | Jackie Hoyt | Benito Ramirez |
| Andrzejek&Michael Ashline | Andrzej Hulisz | Jerry Ramirez |
| Avalon Asgari | John Ibarra | Lourdes Rey |
| Anna Bagnowska | Josephina Iearra | Joan Ritchie |
| Wiesława Barr | Jadwiga Inglis | Carlene Romeo |
| Jamie Barrett | Leonard Jakubas | Robert Rosecrans |
| Lois Barta | Renee Jarecki | Henryk Ruchel |
| Pilar Bascope | Ania Karwan | Elżbieta Rudzińska |
| Ronald Brozchinsky | Julie & Larry Klementowski | Veronica Sequi |
| Paul Budai | Kimberly & Family | Debra Shewman |
| Charlotte Frances | Zbigniew Kostecki | Maria Sowa |
| Gregorio Cabotaje | Anent L. | Jean & Mike Speakman |
| Edward Cacho | Mary Laning | Matt Starbuck |
| Dora Carrillo | Danuta Łabuś | Mary Strazdas |
| Peter Camacho Family | Monique Chmielewska | Adrienne Swinford |
| Jean Carter | Lehman | Halina Szmit |
| Ashley&Connor Cooper | Olli Marban | Grace Teodors |
| Lacie Cooper | Marian Marek | Teresa Turek |
| Gina Cruz | Anthony Martinez | Unborn Children |
| Jadwiga Cywińska | Antoinette Martinez | Kelsie Wagner |
| Sylvia Derby | Amber Matrauga | Charlene Web |
| Adam Dolewski | Gail Morganti | Bernadette Westphal |
| Zdzisław Dolewski | Jarosław Musiał | Alicja Wilczyńska |
| Joe Doud | Irene Nielsen | Patricia Yochum |
| Mieczysław Dutkowski | Monica Nava | Janina&Henryk Żelazewscy |
| Jacek Dzimski | Gloria Norton | Bogusia Zientek |
| Edmund F. Dzwigalski | Jerry Nicassio | |
| Grzegorz Gąska | Andrzej Niedojadło | |
| Anita and Mike Gilkey | Jacek Ozimski | |



RECYCLING PROGRAM



The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **October 12th and 13th** before and after all the Masses. The Knights will accept only aluminum beverage cans and plastic water and beverage bottles, **please no glass**. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.



A VOCATION VIEW:



Vocations to the priesthood and religious life spring from holy families, who strive to truly be united in Christ. Each vocation lived out in holiness strengthens and enriches the other vocations in the Church.

DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT
800-553-3321

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

- Sunday: St. Bruno, Priest
- Monday: Our Lady of the Rosary
- Tuesday: St. Nestor
- Wednesday: St. Denis, Bishop, and Companions, Martyrs
- Thursday: St. Victor and Companions
- Friday: St. John XXIII, Pope
- Saturday: Bl. John Beyzym, priest
- Sunday: Bl. Honorat Koźmiński, priest



Sat 10/5	8:00 am	FIRST SATURDAY DEVOTION MASS
	4:00 pm	+Nancy Ann McGinnis from her mother
Sun 10/6	9:00 am	+Nancy Ann McGinnis from her mother
	10:30 am	+Czesław Turek od żony z rodziną +Leon Żuchowski od rodziny +Zofia Kopydłowska w 7 rocznicę śmierci od córki Grażyny +Jacques Volpe od żony Jadwigi z rodziną +Jan Taut w 25 rocznicę śmierci od córki Czesławy z rodziną
Sat 10/12	4:00 pm	For the intention of the Polish Center Community
Sun 10/13	9:00 am	+Nancy Ann McGinnis from her mother
	10:30 am	Za wszystkich parafian Polskiego Centrum

OUR DIOCESE'S 30TH ANNUAL PENNIES FROM HEAVEN CAMPAIGN 2024



Father Zibi has asked the Knights of Columbus to assist with the "Pennies from Heaven" campaign beginning the weekend of **October 12th and 13th**. This important campaign throughout the Diocese raises funds

for women and families who are in need of either shelter or other supportive services such as providing assistance for children who have been born with severe physical or mental disabilities.

During that weekend the Knights will distribute "Pennies from Heaven" baby bottles to parishioners after each of the masses. The Diocese is asking all parishioners to fill the bottles to the extent they're able. All forms of currency are welcomed including checks! Should you write a check, please make it out to St. John Paul II Polish Center and place it into the baby bottle. Your filled baby bottles should be returned to the church over the following two weekends.

Thank you and please be generous!

"GROSIKI Z NIEBA" DOROCZNA ZBIÓRKA

na cel diecezjalnych Ośrodków Ochrony Życia **Niedziela 13 października** po Mszy św. Prosimy o hojne poparcie tej specjalnej zbiórki nie tylko grosikami ale i większymi banknotami.

Bóg Zapłać za hojność !



THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
09/28 & 09/29/2024	\$ 6,046.00	\$ 4,033.00

God bless for your generosity!

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Office Manager: Kathie Kudlo

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Tue/Thu 12:00 noon—4:00 pm

Sat 12:00 noon—4:00 pm

Sun 9:30 am —2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment

MISSION APPEAL

On **September 28 and 29**, as part of the **Mission Appeal**, we hosted Dominika Szkatuła, a lay missionary from Krakow who has been working in the Peruvian Jungle among the Kichwas Indians for 42 years. We **collected over \$4,000** in support of her missions.

God bless you for your support and generosity!

W dniach **28 i 29 września**, w ramach **Apelu Misyjnego**, gościliśmy w naszym Centrum Dominikę Szkatuła, świecka misjonarkę z Krakowa, która od 42 lat pracuje w Dżungli Peruwiańskiej wśród Indian Kichwas. Podczas każdej Mszy sw, Dominika podzieli się swoim doświadczeniem ze swojej długoletniej pracy. **Zebrailiśmy ponad \$4,000** w wsparciu jej pracy.

Bóg zapłać za wsparcie i hojność!

CONGRATULATIONS !



To all Raffle Winners at the Dożynki Harvest Festival 2024 in Yorba Linda!

The Grand Prize Winners were:

\$5,000 Ms. Patricia Rune

\$3,000 Mr. Andrzej Niedojadło

\$1,000 Ms. Joan Richie

Please pick up your prize at the church office during the office hours. All prizes need to be picked up within 30 days!

Thank you one more time to our Sponsors for all great prizes and to all of you who had purchased the tickets!



PIERWSZA KOMUNIA

Zbieramy listę dzieci które chciałyby przygotować się do przystąpienia do Sakramentu Eucharystii po raz pierwszy. Dzieci od wieku 7. lat prosimy zgłaszać telefonicznie do biura Ośrodka. Dalsze informacje i kiedy klasy zaczną się i w jakim trybie będą udzielone na zebraniu organizacyjnym po ogłoszeniu.

FIRST COMMUNION

We are gathering a list of children who would like to begin preparation to receive the Sacrament of the Eucharist for the first time. Please sign up children from age 7 in the Center Office via telephone. Additional information will be made available in an organizational meeting after sign-ups are collected and once the method and manner of the classes is known.

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnekp@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

Sunday Masses: 7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass